

[Anne Grete Holmsgård]

fornødent omfang i de enkelte politikredse«. Men det tilføjes, at der dog findes »specielle evakueringsplaner for særligt udsatte områder, f.eks. omkring flyvepladser«.

Flyvepladser og havne m.v. er jo naturlige som modtagesteder for de udenlandske tropper. Dermed er de også oplagte atombombemål, jfr. således CF-styrelsens memorandum om civilforsvaret i 1980'erne, hvoraf det fremgår, at »anvendelsen af større atomvåben mod udvalgte mål på dansk territorium ikke kan undværes. F.eks. kan anvendelse tænkes mod enkelte vigtige mål, såsom modtagesteder for forstærkninger, vigtige kommando- og administrationscentre, produktionsområder, trafikknudepunkter m.m.« Denne vurdering har i øvrigt været drøftet med forsvarskommandoen, som har erklæret sig enig i de anførte konklusioner, jfr. side 68-70.

Spørgeren tillader sig herefter at gå ud fra, at også indenrigsministeren mener, at risikoen for et stortilet atomangreb på Danmark er en realistisk mulighed, særlig i forbindelse med indflyvning og landsætning af de anglo-amerikanske styrker.

Situationen efter et sådant angreb er nærmest ubeskrivelig, men i lægepjecen »Medicinske konsekvenser af krig med kernevåben«, 1982, er gjort et forsøg: »Ved et angreb mod 30 militært betydningsfulde mål i Danmark ... vil der umiddelbart efter eksplosionen være 40.000 døde, 200.000 kvæstede (sårede og forbrændte) og 20.000, der har modtaget dødelig stråledosis. Uden beskyttelse vil ca. 1 million mennesker 1 time efter eksplosionen have modtaget en stråledosis, der med sikkerhed medfører døden for halvdelen ... Enhver katastrofeplan vil komme til kort ... Den medicinske services kvalitet vil ikke være meget bedre end den, der fandtes på middelalderens slagmarker, og vil kun være tilgængelig for en brøkdel af dem, der behøver den«, jfr. side 24-27.

Det er med bl.a. disse kendsgerninger in mente, at spørgeren umiddelbart er skeptisk over for ministerens påstand om, at der allerede foreligger evakueringsplaner i fornødent omfang«.

Men måske vil præcise oplysninger om de specielle evakueringsplaner kunne overbevise spørgeren.

Svar (12/7 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Som oplyst i de refererede svar på forsvarsudvalgets spørgsmål 59, 1983, og 60, 1983, påhviler evakueringsplanlægningens gennemførelse de enkelte politimestre, i Storkøbenhavn politidirektøren i København. Evakueringsens formål er i første række at begrænse tab af menneskeliv ved fjernelse af hele eller dele af civilbefolkningen fra truede eller skaderamte områder.

På grundlag af oplysninger indhentet fra de enkelte politikredse har civilforsvarsstyrelsen meddelt nedennævnte status for politikredsens evakueringsplanlægning.

Der er udarbejdet en generel evakueringsplan for hele det storkøbenhavnske område. Desuden er der som supplement hertil udarbejdet særplaner for visse af de københavnske bydele, for Københavns lufthavn i Kastrup samt for visse militære anlæg og flyvestationer.

Der er ligeledes udarbejdet generelle og specielle evakueringsplaner for politikredsene uden for Storkøbenhavn, herunder for områder med fare for stormflodskatastrofer, større havneområder og lufthavnsområder, militære anlæg og flyvestationer m.v.

Evakuering af civilbefolkningen vil i givet fald finde sted på grundlag af en konkret vurdering af, hvorledes den bedste beskyttelse opnås. Evakuering fra modtagestedet af allierede forstærkninger vil ske efter evakueringsplaner, der ikke adskiller sig fra anden evakueringsplanlægning.

Spm. nr. S 718

Til forsvarsministeren (28/6 84) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at Sydafrika er inviteret til at deltage i et internationalt symposium om anvendt militær psykologi i Belgien, hvori deltager repræsentanter for NATO-landene?«

Begrundelse

Ifølge Land og Folk den 20. juni 1984 arrangerer det amerikanske flådeministerium med Belgien som vært den 25.-29. juni et symposium eller seminar i psykologisk krigsførelse, hvortil sydafrikanske deltagere er indbudt.